په افغانستان کې د حساسیت له منځه وړلو پروګرامونه: د هغو واقعیت، موخې او پایلې

یوه حیله چې له شیطانانو سره مله کفار یې کاروي، له جګړه‌ییزې تندلارۍ سره د مبارزې په نامه د پروژو عملي کول دي، چې په انګریزي کې د Counter Violent Extremism (CVE) په نامه یادېږي. زیاتره سفارتونو د دغه ډول پروژو د پلي کولو لپاره میلیونونه ډالر ځانګړي کړي، چې له کورنیو اجنټانو او د افغانستان د لاسپوځي دولت سره په همغږۍ او جوړجاړي د خلکو د ژوند په مختلفو اړخونو کې تطبیقېږي. د دغو پروژو د عملي کولو طریقه پر افغاني ټولنه د شېړنو پر اساس ولاړه ده، ترڅو حساسیت پاروونکي موضوعات چې د دغه هېواد د مسلمانانو په افکارو او فرهنګ کې ځای لري، وپېژني.

په دغو حساسیتونو کې کورني موضوعات لکه: د ښځې او خاوند، خور او ورو اړیکې او یا نورو ټولنیزو موضوعاتو لکه د نر او ښځې ګډون، د مسلمانانو تر منځ اخوت او وروري، د سیکولر نظامونو پر وړاندې حساسیتونه، په اسلامي خاورو کې د غرب له بهرني سیاسته نفرت او داسې نور موضوعات راتلی شي. دا ډول افکار د مسلمانانو په اوسنیو ټولنو کې ډېر حساس دي او د یو دوو مواردو په استثنا چې د یوې ټولنې په عنعناتو او فرهنګ پورې تړلي دي، په حقیقت کې نور ټول په دیني او عقیدتي مفکورو کې ریښې لري. حتی داسې موضوعات دي چې په دیني نصوصو کې د فریضې تر کچې تاکید وربانديې شوی، لکه: حجاب.

کله چې دا ډول موضـوعات وپېژندل شـول، په مختلفو کټګوریو یې وېشي_ او په مختلفو نومونو د افراطیت ټاپه وربانديې وهي او وروسته له نړیوال تروریزم سره تړاو ورکوي. بیا هڅه کوي، داسې لارې چارې طرحه کړي ترڅو په تندلارۍ افراطیت باور پیدا نه کړي، له هغه یې لرې وساتي او د دغه ډول افکارو په مقابل کې عادي یا Desensitize شي.

د CVE یو پروګرام دا دی چې قطعي او متفق علیه موضوعات د بحث او مناظرې پر موضوعاتو بدل کړي. هڅه کوي چې په رسـنیو کې د مقالو، په پوهنتونو کې د مباحثو او د مدني ټولنو د شبکو په وسیله د رسالو د چاپ له لارې پر دغو موضوعاتو بحث

وکړي. کله چې يوه قطعي او ناجنجالي موضوع د بحث وړ شوه، تر دې چې هر سړی وکولی شي چې هغه نقد يا رد او تاييد کړي، نو دا مفکوره خپل اهميت له لاسه ورکوي او نور د يوه قطعي حقيقت په توګه نه منل کېږي.

په دويم قدم کې د دغه ډول موضوعاتو د لاښـې پېژندنې لپاره ترتيب شـوي پيغامونه او رسالې د سياسي او مدني فعالانو، رسنيو او حتی تبيلغاتي شرکتونو په لاسرسي کې ورکول کېږي، ترڅو په مناسبو فرصتونو کې په تدريجي ډول کار ورباندې وکړي او په خاصـو شرايطو کې بحث پرې وکړي. بنايي کله يو دوه کسه د حجاب د لرې کولو پر موضوع خبرې وکړي؛ خو کله چې درې څلور کسـه او وروسته يوه ډله د حجاب په مقابل کې مخالفت ښکاره کړي، په پايله کې حجاب چې يوه الهي فريضه او په افغاني ټولنه کې يو قطعي ناجنجالي ديني حقيقت دی، پر يوه عادي چاره او د نقد وړ موضـوع بدلېږي او په پايله کې ټولنه د هغه په اړه بې احساسه يا Desensitize کېږي.

دا بايد په ياد ولرو چې د کفارو دغو ټولو شـــيطاني هڅو په لومړيو مرحلو کې د دې خاورې پر پخو عمر لرونکو مخاطبانو کومـه نتيجـه نـه ورکوي؛ خو د دويم او دريم نســـل پر مخاطبانو هرو مرو اغيز کوي او له همدې امله په پوهنتونو او مکتبونو کې پر ځوانانو زيات تمرکز کېږي. ځکه دا مســـئله ټولو ته روښـــانه ده، چې نن‌ی افغانســـتان د اجتماعي اخلاقو له نظره له ۱۷ کاله مخکې افغانسـتان ډېر توپير کړی او دا تغير داسې ورو و چې شايد ډېر کم خلک ورته متوجه شوي وي او يا هم ښايي هغه مهال ورته متوجه شي چې ډېر عقيدوي او قطعي مسايل په ټولنه کې عادي او غير حساس شوي وي.

بـل ټکی چې مســـلمانان بايد ورباندې وپوهېږي دا دی، چې کفار په هر حال کې زياتې پيســـې او ســـختې هڅې دې ته ځانګړې کوي چې مسـلمانان بې‌لارې کړي. مګر د الله سبحانه وتعالی دغه قول ته په کتو دوی په دنيا او آخرت کې له ماتې سره مخ کېدونکي دي:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ [الأنفال:۳۶]

ژباړه: کافران د (خلکو) د بې‌لارې کولو لپاره خپل مالونه لګوي. هغوی به خپل مالونه مصرف کړي، خو وروسته به يې د حسرت او پښېمانۍ لامل شي او ماتې به هم وخوري. بېشکه چې کافران به ټول دوزخ ته راټول کړل شي.

الله سبحانه وتعالی خپل کتاب د بشر د هدايت لپاره رالېږلی، چې په هغه کې يې شيطان د انسانانو ښکاره دښمن معرفي کړی، ترڅو خپل بنده ګان يې د دغه ښکاره دښمن له شره په امن کې وي. هغه سبحانه وتعالی يوازې د دغه دښمن په معرفي بسنه نه ده کړې، بلکې د شيطان هغه حيلې او مکر يې د خپل هدايت په کتاب (قرآن) کې لا ډېر روښانه کړی، چې له صراط مستقيم څخه د بنده‌ګانو د بې‌لارې کولو لپاره يې کاروي.

د شيطان يو مکر د ګناه او ناوړه اعمالو په مقابل کې د حساسيت او نفرت له منځه وړل دي. يعنې مخکې له دې چې يو بنده د ناوړه عمل تر سره کولو ته تحريک کړي، د دغه عمل په مقابل کې د ده حساسيت په تدريج له منځه وړي. له همدې امله الله سبحانه وتعالی په قرآن کريم کې مومنانو ته دستور ورکړی، ترڅو د شيطان په لاره ولاړ نه شي:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ [بقره:۲۰۸]

ژباړه: اې هغو کسانو چې ایمان مو راوړی! ټول اسلام بشپړ ومنئ او په هر اړخیز ډول پکې داخل شئ او د شیطان د وسوسو پیروي مه کوئ (د هغه په لاره مه ځئ). بېشکه هغه ستاسو ښکاره دښمن دی.

د شیطان خطوات یا گامونه همغه مکرونه دي، چې شیطان یې له مفسدینو او گمراهانو سره په جوړجاړي د مسلمانانو د غولولو لپاره کاروي. ځکه ډېری وخت ذاتاً خپله همغه عمل په واقعیت کې ښکاره گناه نه گڼل کېږي؛ خو بالاخره په خلکو کې په ناوړه گناهونو او فساد تمامېږي. د خپل ویښتابه او له فتنې څخه په امن کې پاتې کېدو لپاره پر موږ مسلمانانو واجبه ده، چې د کفارو (چې خپله د شیطانانو استازي او ملگري دي) مختلفې حیلې او مکرونه مطالعه کړو او ویې پېژنو. دا مکرونه اوسمهال په اسلامي خاورو په تېره بیا په افغانستان کې د ډېرو سنجول شوو پروژو او پروگرامو په اډانه کې تطبیقېږي. زیاتره د دغه پروگرامونو موخه د امت ځوانان دي، چې د اسلامي نظام د نشت پر اساس یې مناسب فرصتونه او ظرفیتونه نه دي موندلي، ترڅو له خپلو دیني سرچینو سره سم، لازم او دقیق فهم پیدا کړي.

دا پروگرامونه د ډېرو جذابو پروگرامو لکه سوله، زغم او یو بل منل، د کثرت‌گرا ټولنو جوړولو او نورو جذابو نومونو په اډانه کې تطبیقېږي؛ خو په حقیقت کې دا پروگرامونه د (Desensitization Programs) یا حســاســیت له منځه وړونکي پروگرامو په نامه یادېږي. منشاء او نهایي هدف یې په ټولنه کې د منکراتو عادي کول او د منکراتو او استعمارگرانو په مقابل کې د مسلمانانو حساسیت او نفرت له منځه وړل دي.

اجمل تره‌کی